

► 10 Junio, 2016

ESTEFANIA ESCOLA/ACN

Daniel Enkaoua posa per a la càmera al costat d'un autoretrat que es pot contemplar en l'exposició que va obrir portes ahir a Montserrat

Un retrat del pintor, a la mostra veïna

► Daniel Enkaoua mira el seu fill amb un llenç entremig del gest enèrgic amb què afronta l'acte pictòric i el nen té paciència perquè fa de model per a un retrat. La imatge és del 2012 i la va recollir el fotògraf Martí Gasull Avellán, un bon amic de l'artista francès que ahir no es va perdre l'acte inaugural de l'exposició «Muntanya humana». Aquesta instantània, curiosament, penja d'una de les parets de l'Espai d'Art Pere Pruna i forma part de l'altra mostra temporal en curs fins el proper dia 11 de setembre al Museu de Montserrat. La fotografia ensenya una singular escena d'un pare pintant el seu infant i estableix un inusual diàleg amb el projecte expositiu que, tant sols uns metres més enllà, dins la Sala Daura, exhibeix l'obra figurativa d'Enkaoua.

en els retrats que s'exposen a Montserrat. «L'altre està castigat perquè és rebel», va bromejar l'artista en observar l'absència. El pare Josep de C. Laplana, director del museu, va fer notar en l'acte inaugural que «quan vaig veure l'obra del Daniel, vaig adonar-me que hi havia quelcom profund més enllà de l'aspecte tècnic». Destacant la seva condició de «jueu piadós» que observa amb rigor els ritus de la seva fe, Laplana va apuntar que «el judaisme és antiicònic, per tant, que ell s'hi dediqui és estrany. La seva pintura és delicada i íntima, amaraçada de sentiment». El protagonista va explicar posteriorment que «la meua família sempre va estar al meu costat quan vaig dir que volia dedicar-me a pintar».

Daniel Enkaoua no exposava a Catalunya des de la mostra *Croire créer* que va hostatjar la Fundació Vila Casas, el 2012 a Barcelona. La seva trajectòria executa una línia ascendent que es basa sobretot en tres elements: els retrats, els paisatges i els bodegons. El visitant podrà contemplar a la Sala Daura uns sorprenents quadres de calçots que per a ell «representen la idea dels individus que s'ajunten i creen un nucli d'acció, la idea de la nació catalana. Com les formes geològiques que s'uneixen i creen Montserrat». Enkaoua no oblidava que, després d'un viatge al massís, «vaig arribar a l'estudi i vaig fer un autoretrat meu a terra. Quan vaig pensar perquè ho havia fet, em vaig adonar que la forma que n'obtenia imitava la muntanya».

En contrast amb el vigor telúric de l'exposició sobre els viatges de Guinovart que fins fa poc va ocupar les estances de la Sala Daura, una explosió de color i matèria, la pintura de Daniel Enkaoua, un artista de rinxols juganers i mirada de sorpresa, convida a la serenitat «al silenci», com li agrada dir. Però que ningú s'enganyi, rera les capes que superposa en cada quadre s'hi aboca un doll d'energia creativa

Pintura

Daniel Enkaoua omple de retrats i paisatges el Museu de Montserrat

► L'artista francès, que viu a Barcelona des de fa dotze anys, exposa mig centenar de quadres en una mostra que reivindica la pintura figurativa i el potent vincle que l'uneix a la muntanya

Les exposicions de l'estiu (1)

L'EXPOSICIÓ

Muntanya humana

► Museu de Montserrat. Fins al 2 d'octubre. De dilluns a divendres, de 10 a 17.45 h (a partir del 24 de juny, fins a les 18.45 h); caps de setmana i festius, de 10 a 18.45 h. **Entrada:** 7 euros (inclou la visita a les col·leccions permanents i a les exposicions temporals). **Coordi-nador:** Raül Maigí. Producció del Museu de Montserrat. www.museudemontserrat.com

TONI MATA I RIU | BARCELONA

■ Un dia qualsevol, el pintor francès Daniel Enkaoua (Meaux, 1962) va agafar el tren i va topar de cop amb Montserrat. No en sabia res, «no en tenia ni idea del que representa pels catalans», però l'impacte visual de la singular geologia i l'estampa icònica de la muntanya van deixar una empremta indeleble en el seu bagatge com a artista, forjat durant vint anys a Israel i des de fa una dotzena a Barcelona. El museu de l'abadia benedictina va inaugurar ahir al migdia l'exposició *Muntanya humana* amb mig centenar

La mostra presenta sobretot retrats de diferents mides on apareixen la seva dona i tres dels seus quatre fills

L'artista donarà un petit oli al museu on va pintar l'efigie imponent de Montserrat, quan l'exposició tanqui portes

d'obres que reivindiquen el valor de la pintura figurativa i el vincle especial d'Enkaoua amb el massís montserratí.

«El paisatge és fonamental per a la meua pintura», va explicar l'artista: «allà a Israel, predominava la plana, i quan vaig arribar aquí tenia la platja a prop. Fins que un dia vaig decidir anar a la muntanya». Dues teles de gran format -*El pla del Penedès* (204 x 290 cm) i *Été* (212 x 290 cm)-, que recorden poderosament els capvespres de Modest Urgell, són pràcticament les úniques referències a l'entorn geogràfic d'un conjunt inèdit a Catalunya i creat en bona part per ser vist per primer cop a Montserrat. També hi ha una peça petita, *La montagne*

MUSEU DE MONTSERRAT

El prior Ignasi M. Fossas, davant d'un dels quadres més impactants

(2008), un oli de 13,7 x 20,1 cm que ingressarà al museu un cop tanqui portes *Muntanya humana*. La resta són, en bona part, uns impactants retrats de família.

«Pinto, després reflexiono», és una de les màximes de Daniel Enkaoua, que es posiciona com un esperit lliure enfront de les directrius de l'art contemporani. «La figuració pictòrica té una tradició molt llarga, i jo no vull la pressió dels ar-

tistes actuals, que sembla que vagin amb un paper on hi diu com han d'actuar», va apuntar. «Actuo de manera intuïtiva, no segueixo el camí dels artistes conceptuals. Primer ho faig, després ho vaig analitzar», va afegir.

Un fill «castigat»

Daniel Enkaoua està casat amb Sarah, i tenen quatre fills, tres dels quals -Natan, Aure i Liel- apareixen